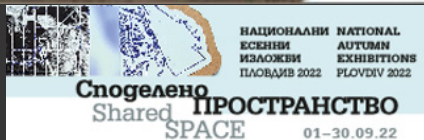

КАРАТОВО

КАР

[> начало](#) > [изкуство](#)[Харесва ми 152](#)[Твит](#)[Share](#)[Споделяне](#)

2

AAA

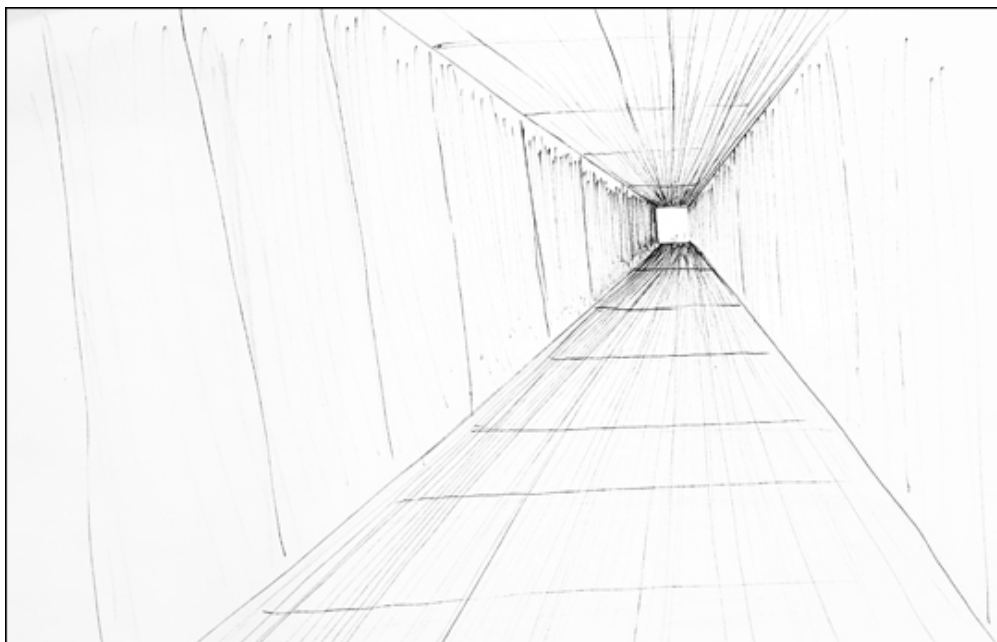
Росена Иванова

8272

0

17.05.2019 15:27

НЕРАЗКАЗАНАТА ИСТОРИЯ НА ГАЛЕРИЯТА

„Неочевидно“, скица Борис Далчев

Инсталацията „Неочевидно“ в галерия „УниАрт“ на НБУ е създадена от Михаела

Тази интернет-страница използва "бисквитки", за да ви предоставяме по-добри услуги. Ако желаете да премахнете бисквитките, можете да направите това по всяко време от настройките на Вашия браузър. За

повече информация прочетете нашата [Политика за поверителност](#).

[Разбрах](#)

конкуренция, артистична публичност и интерес, валидност от всеобщостта, както галерийна продукция, нейното социополитическо място, нейната институционална устойчивост, авторитет и участие в пазара на изкуството. В продължение на почти 70 години *site-specific* инсталацията адресира тези и много други въпроси и създава предпоставки за дебат и преосмисляне. Артистичният подход преминава през различни етапи и трансформации: реакция срещу стерилния „бял куб“ (самият той възникнал като коментар върху кралските академии и салоните), разширяване на артистичното поле, опит на свързване на изкуството и всекидневния живот или коментар върху нестабилния и компрометиран пазар на изкуството. В този текст ще разгледам инсталацията „Неочевидно“, конструирана специално за „УниАрт“ от „Съпромат“, артистичното име на двамата сценографи Михаела Добрева и Борис Далчев. „Неочевидно“ е фина намеса в пространството на галерията, която го дефинира и предизвиква публиката по неочакван начин.

3D визуализация Михаела Добрева

Съвременната галерия е място, което за разлика от временните форуми за изкуство, трябва непрекъснато да се дефинира, редактира, обновява, за да запази доверието на публиката. Модернизмът е създавал галерия със стъклени стени, ако изобщо има такива, тя е реактивна, устойчива и демократична, защото е устояла на предизвикателствата, поставени пред нея още в началото на XX век. Днес *site-specific* инсталацията овластява публиката, като позиционира голяма част от себестойността си в ръцете ѝ, не изисква нищо от нея освен настоящия момент и интерес. От друга страна, галерията е освободена от безскрупулните очаквания на зрителите, от елитаризма и отговорността, делегирана от обществото. Усещаме все по-често, че е дошъл моментът да споделим неразказаната история на галерията.

В анотацията към инсталацията „Неочевидно“ в галерия „УниАрт“ те пишат: „Съществува ли осъзнато пребиваване в пространството? Често имаме непосредствено и силно усещане за простор и смисъл в екстериорните среди. Успяваме ли обаче да усетим затвореното пространство? Да го припознаем като изкуство, като нагънати плоскости с конкретна композиция, чийто център е самият човек? [...] Усетят за невидимото съществуване и пределите на измерението, в което човек пребивава, се изплъзва в ежедневието“.

„Неочевидно“ фрагментира интериора на галерия „УниАрт“ чрез бутафорни колони, които се вписват в оригиналната архитектура. Колоните са кухи, в тях човек може да впише част от тялото си, а в някои са вградени подвижни капаци, които се отварят съвсем леко, за да пропуснат лъч светлина на равни интервали време. Не всички колони са снабдени с механизми, някои от тях са стратегически позиционирани, за да ни разкрият невъзможна гледна точка или да ни насочат към някого, който в този момент споделя пространството с нас. Една колона е полегнала до входа, друга намира своето естествено продължение в малкия прозорец на втория етаж, най-високото място в галерията. Захваната за парапета и пресичаща въздушното пространство, на втория етаж е поставена още една правоъгълна призма. Посетителите имат свободата да я обособят като тя е стоп кадър от кинолента или тунел към интимния свят на непознат, възможност да споделиш тайна или друго, всеки може да реши за себе си. „Неочевидно“ предлага постмодерна перспектива, противопоставяйки социалния и личния аспект от общуването с изкуството, които неизменно се срещат под една или друга форма в съвременната галерия, място на много и разнообразни случвания.

„Неочевидно“, Михаела Добрева и Борис Далчев

„Неочевидно“ предизвиква идеите за автентичност и оригиналност, противопоставяйки утилитарните елементи в архитектурата и бутафорните им копия. Инсталацията подканва зрителя да открие безкрайните възможности на културното пространство извън очевидните. Като сценографи двамата артисти неизменно са повлияни от естетиката на спектакъла, публиката е активна част от представлението, неговият сюжет е продиктуван от интерпретацията, а авторите само насочват погледа. За двамата автори *site-specific* похватите не са чужди, те използват такива, разработвайки сценичната площ, но този път могат да усвоят всички измерения на пространството и да поканят публиката на сцената. Ако в театъра „Съпромат“ създават среда, допринасяща за представянето на даден наратив, то в случая създават среда, която е предпоставка за произвеждането на такъв. Движението на зрителя задава формата, а гледната му точка съдържанието на „Неочевидно“.

Минималистичният подход към пространството подлъгва някои от посетителите на „УниАрт“ да не разпознаят наличието на творба. Това комично положение ни препраща към мисълта за празната галерия, към въпроса

възможно ли е едно културно пространство изобщо да бъде празно. Когато произведенията липсват, привидно то е място на отсъствие, останало без функция и форма. Но ако се вгледаме, ще видим, че парчета история са се събрали във фугите, по краищата на прозорците и в пукнатините на стените, сенки се промъкват покрай колоните и се свират някъде под стълбите, това място не е празно, напротив то е изградено от съдържание. „Неочевидно“ е медитация върху неразказаната история на галерията като пространство, натоварено с трудната задача да събере в себе си идеята за съвременността и миналото, да образова, да привлича, да валидира, да е свидетелство за човешкия живот.

Предишна статия

**НИКОЛА СОФИЙСКИ
И ДРУГИТЕ**

Следваща статия

**ЕВРОПА, ПАТРИОТИТЕ-ФРОНТОВАЦИ,
ИЗБОРИТЕ**

СВЪРЗАНИ СТАТИИ

ОЩЕ ОТ АВТОРА

БЪЛГАРСКИЯТ ПЕН ЦЕНТЪР ОСЪЖДА НАПАДЕНИЕТО СРЕЩУ САЛМАН РУШДИ

ИСТОРИЯ НА ПОЕТИЧЕСКОТО НАСТОЯЩЕ

КРЪВ И СМЯХ В „РИЦАРИ НА СПРАВЕДЛИВОСТТА“

КОМЕНТАРИ

FACEBOOK КОМЕНТАРИ

ВЛЕЗТЕ ЗА ДА ОСТАВИТЕ КОМЕНТАР